

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 145/2021
18.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Анђелковића и др., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Анђелковића, адвоката Ивице Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 1/20 од 14.08.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 731/20 од 24.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Анђелковића, адвоката Ивице Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 1/20 од 14.08.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 731/20 од 24.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 1/20 од 14.08.2020. године, поред осталог, окривљени Милош Анђелковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године, коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде и одређено је да му се у изречену казну затвора има урачунати и време лишења слободе у периоду од 08.08.2019. године у 19,30 часова до 10.08.2019. године у 15,00 часова по решењу о задржавању ближе означеном у изреци пресуде.

Истом пресудом, поред осталог, и према окривљеном Милошу Анђелковићу је на основу члана 87. у вези члана 348. став 6. Кривичног законика изречена мера безбедности одузимање предмета, ближе наведених у изреци пресуде, као предмета извршења кривичног дела и одређено је да ће се са одузетим предметима поступити у складу са одредбама Закона о извршењу кривичних санкција.

Наведеном пресудом одлучено је да трошкове кривичног поступка сnose окривљени, те да ће о њиховој висини бити одлучено посебним решењем, сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 731/20 од 24.11.2020. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених Милоша Анђелковића и АА, преиначена је првостепена пресуда, у делу одлуке о кривичној санкцији, па је, између осталог, окривљени Милош Анђелковић због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му се урачунава време лишења слободе у периоду од 08.08.2019. године у 19,30 часова до 10.08.2019. године у 15,00 часова, док су жалбе бранилаца окривљених у преосталом делу одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милоша Анђелковића, адвокат Ивица Кнежевић због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Анђелковића, је неоснован.

Неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Анђелковића, којима се истиче да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер је заснована на доказу на коме се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати, означавајући као незаконит доказ потврду о привремено одузетим предметима од окривљеног Милоша Анђелковића, издату од стране ПС Трстеник дана 08.08.2019. године, која је према наводима захтева сачињена супротно члану 150. ЗКП, јер окривљени Милош Анђелковић није ни власник ни држалац предмета наведених у потврди, због чега је исту одбио да потпише. Исту повреду поступка, према наводима захтева, учинио је и другостепени суд, потврђујући првостепену пресуду у погледу наведеног.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд, је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за свој закључак да првостепена пресуда није заснована на доказу на којем се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати односно да је предметна потврда о одузетим предметима од окривљеног Милоша Анђелковића у свему сачињена у складу са одредбама тог закона (страна 4. став други и трећи образложења другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Следствено изложеном, као и стању у списима, те посебно имајући у виду одредбу члана 150. став 1. ЗКП која прописује да се лицу од кога су предмети одузети, издаје потврда у којој ће се предмети описати, навести где су пронађени, подаци о лицу од кога се предмети одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи, Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају предметна потврда прибављена у свему у складу са одредбама ЗКП, а одбијање окривљеног да потврду потпише није од утицаја на оцену законитости тог доказа, посебно при чињеници да потпис на потврди о привремено одузетим предметима, не представља изјаву окривљеног о предаји ствари - предмета које има у притежању, већ доказ - потврду, о томе који предмети, када, од кога и по ком законском основу су одузети.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева браниоца окривљеног којима се указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, јер су исте образложене чињенично, наводима којима се износи сопствени закључак браниоца о кривици – постојању умишљаја код окривљеног, као ни у оцену навода захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, оспоравањем утврђених чињеница које су од значаја за одмеравање казне, али и указивањем на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је образложење првостепене пресуде паушално и без разлога.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић